

Cơ quan Phổ thông Giáo lý Đại đạo

Hội trường Thuyết minh Giáo lý

9.00 sáng thứ Bảy 10-01-2009 (15-12 Mậu Tý)

Một mùa xuân tất thắng

Huệ Khải trình bày

Thanh Mai đọc và ngâm thánh giáo

*

[**Huệ Khải**]

Kính thưa Quý vị,

Hôm nay là buổi nói chuyện đạo cuối năm Mậu Tý, tạm khép lại cánh cửa Hội trường Thuyết minh Giáo lý của Cơ quan Phổ thông Giáo lý để chuẩn bị đón mừng xuân mới, xuân Kỷ Sửu (2009).

Theo thông lệ, dẫu chỉ mới là rằm tháng Chạp chẳng nữa, đề tài tất niên cũng nên mang chút hơi hướm mùa xuân. Do đó, trong câu chuyện đạo sáng hôm nay, xin kính mời Quý vị cùng ôn học lại thánh giáo của một mùa xuân trước.

Đó là đàn giao thừa, tiếp vào giờ Hợi, ngày 30-12 Quý Sửu (22-01-1974), tại Cơ quan Phổ thông Giáo lý Cao Đài giáo Việt Nam, tức là Cơ quan Phổ thông Giáo lý Đại đạo hiện nay.⁽¹⁾

Thánh giáo ban trao thì có ghi dấu mốc thời gian, nhưng lý đạo ẩn tàng trong thánh giáo thì vượt thời gian. Chúng ta càng tu học, càng để tâm ôn học thánh giáo tạm gọi là cũ thì càng sáng ra được nhiều ý mới, thâm thía lẽ diệu mầu sâu kín ẩn tàng giữa hai hàng chữ.

[**Thanh Mai**]

THI

*Trước thềm năm mới đón xuân sang
Mừng chúc đệ huynh được thọ tràng
Chúc tết chị em và các cháu
Ngày xuân trọn hưởng phúc ân ban*

Đô thống quản Địa thần nguyên Minh tra Cơ quan Phổ thông Giáo lý.

[**Huệ Khải**]

Trước hết, ta nên tìm hiểu ý nghĩa phẩm vị *Đô thống quản Địa thần*.

Đô là Đô thành Sài Gòn từ năm 1975 về trước.

Thống quản là cai quản chung tất cả một địa phận.

Địa thần là thần thổ địa, dân gian thường gọi là ông địa.

Vậy, *Đô thống quản Địa thần* là thần thổ địa có trách nhiệm cai quản trọn địa phận đô thành Sài Gòn.

Trách nhiệm này do Thiên đình ban cho Ngài Hoàng Ngọc Tạo, thánh danh Hồng Phước. Ngài nguyên là nhân viên Cơ quan Phổ thông Giáo lý.

Việc xưng danh khi báo đàn của Ngài có hai ý nghĩa giúp cho chúng ta học hỏi:

Ý nghĩa 1.

Khi trở về trần gian, với nhiệm vụ báo đàn, Ngài xưng thiên tước hay phẩm vị thiêng liêng **Đô**

⁽¹⁾ Bộ phận Hiệp thiên đài Cơ quan Phổ thông Giáo lý gồm có: *Pháp đàn* – Huệ Chơn; *Đồng tử âm dương* – Hoàng Mai và Thanh Thủy (xuất khẩu truyền); *Diễn ký* – Ngọc Kiều, Hồng Cẩm, Kim Nhung, Lập Hạnh.

thống quản Địa thần là giúp chúng ta biết Ngài đã được điểm đạo, nhờ đã tu hành đúng chánh pháp, và vì vậy mà đã thọ nhận đạo quả do Đức Chí tôn ban phong.

Nói một cách khác, Ngài gián tiếp nêu gương sáng cho chúng ta biết rằng, cứ yên tâm tu học theo đạo Cao Đài, đừng thêm đi quanh kiếm quắt cho uổng phí kiếp người, cứ tu theo Cao Đài thì sẽ thành công. Đúng như hồi mở đạo (1926) Đức Chí tôn đã khuyên nhủ môn đồ:

“Thầy khuyên các con theo sau Thầy mà đến phẩm vị mình thì hay hơn tuông bờ lướt bụi, đi quanh kiếm quắt, nghe à!” ⁽²⁾

“Thầy khuyên các con nhớ hoài rằng Thầy của các con là ông Thầy Trời. Nên biết một ông mà thôi, thì đủ, nghe à!” ⁽³⁾

Ý nghĩa 2.

Khi trở về trần gian, với nhiệm vụ báo đàn, Ngài cũng xưng luôn thiên chức khi còn hành đạo tại Cơ quan Phổ thông Giáo lý buổi sinh thời là **Minh tra**. Minh tra nghĩa là *tra xét sáng suốt, rõ ràng việc hành đạo*.

Suy gẫm sâu xa, chúng ta hiểu rằng thiên chức Minh tra mà Đức Chí tôn và Tam giáo tòa ban cho Ngài làm đạo tại Cơ quan Phổ thông Giáo lý năm xưa là một báo bối.

Gọi là báo bối bởi vì thiên chức này là phương tiện để Ngài lập công bồi đức tại thế gian. Nhờ thế, khi Ngài thoát xác, nhờ vào những năm tháng tu học và hành đạo tại Cơ quan Phổ thông Giáo lý, Ngài đã nhận được hồng ân của Đức Chí tôn ban phong cho đạo quả với phẩm vị thiêng liêng là *Đô thống quản Địa thần*.

Riêng đối với nhân viên Cơ quan Phổ thông Giáo lý, qua việc xưng danh này, chúng ta lãnh hội rằng một khi đã vào làm nhân viên Cơ quan và trung thành với sứ mạng lịch sử của Cơ quan như tiền bối Hồng Phước Hoàng Ngọc Tạo, đó là chúng ta đang đắp xây cho mình một đại lộ thành thang và bằng phẳng để sau khi thoát xác, chúng ta sẽ được trở về với Thầy Mẹ nơi cõi Thiêng liêng hằng sống.

Vậy thì, qua Tết nguyên đán Kỷ Sửu, chúng ta cần ý thức dọn lòng để hăng hái tái đăng ký tự nguyện làm nhân viên Cơ quan. Hơn thế nữa, chúng ta cũng nên cầu nguyện và trợ duyên để Cơ quan có thêm nhân sự mới, tăng cường nguồn lực để Cơ quan thêm phát triển.

[Thanh Mai]

Chào chư Thiên ân sứ mạng. Chào mừng chư huynh tỷ, đệ muội và các em thanh thiếu niên. Bản thân thừa lệnh Đức Giáo tông Đại đạo đến trước báo đàn. Chư Thiên ân cùng chư đạo tâm nam nữ hãy chuẩn bị tiếp rước Đức Chí tôn giá lâm và chư Phật Tiên, Tiền khai Đại đạo. Chư vị sẽ hưởng được hồng ân trước lễ giao thừa. Vậy nhị vị Chưởng nghiêm Pháp quân hoan hỷ sắp bày ly tách để san sẻ cùng chư Tiền bối chúc rượu mừng xuân.

Hãy sắp xếp đàn tiền nghiêm chỉnh. Các anh chị lớn hãy ngồi xích lên trên cho các em nhỏ ngồi lại đàng hoàng ngay thẳng. Bản thân mời bốn em thanh thiếu niên (...) lên phía trên Thiên bàn chờ lệnh. Phận sự đã xong, Bản thân xin chào chung tất cả chư Thiên ân và chư đệ muội, huynh tỷ Cơ quan. Bản thân lui.

[Huệ Khải]

Qua phần báo đàn chi tiết vừa rồi, chúng ta cảm nhận rõ ràng hồng ân mà Đức Chí tôn luôn luôn ban bố cho các cấp nhân viên Cơ quan Phổ thông Giáo lý, một guồng máy sau cùng của Đại đạo đã ra đời năm 1965 do thánh ý thiên cơ để làm cho được sứ mạng đặc nhiệm là phổ thông phổ truyền giáo lý, làm động năng thúc đẩy sự thống nhất nền đạo Cao Đài.

Những năm xưa đó, nhân viên Cơ quan ăn tết, thưởng xuân huy hoàng, sang trọng hơn hết thầy

⁽²⁾ *Thánh ngôn hiệp tuyển*. Quyển II. 1966, tr. 5. Đàn ngày 21-7-1926 (12-6 Bính Dần).

⁽³⁾ *Thánh ngôn hiệp tuyển*. Quyển I. 1964, tr. 45. Đàn ngày 29-9-1926 (23-8 Bính Dần).

các nhà đại tỷ phú của trần gian. Bởi vì quả thật chúng ta đã ăn tết, thưởng xuân trong lễ huyền diệu Thiên nơn hiệp nhưt.

Những cái tết thiêng liêng ấy thế gian đâu có thể đem ngàn vàng đánh đổi được. Bởi những cái tết diễm phúc ấy chính là phần thưởng khích lệ của Đức Chí tôn ban cho đàn con sau một năm tảo tần hành đạo với sứ mạng Cơ quan.

Ngày nay, Cơ quan đã hơn bốn mươi tuổi rồi. Đức Khổng Tử bảo tuổi bốn mươi là tuổi không còn nghi ngờ (*tứ thập bất hoặc*). Nghĩa là qua hơn bốn mươi năm rông rã, nhân viên Cơ quan đã trưởng thành, lòng đã chắc, chí đã bền, thì dù cho hiện nay không còn đàn cơ ban ơn trước thêm xuân mới nữa, nhưng người chơn tu và trung thành với việc đạo của Cơ quan vẫn có thể cảm nhận được trong âm thầm, trong lặng lẽ ơn Trời dào dạt và chan chứa ban rải cho mình vào mỗi mùa xuân mới. Ngược lại, nếu đón xuân sang mà ai còn cảm thấy thiếu thốn ơn Trời, phải chăng đó cũng là lúc lương tâm cảnh báo: Bạn ôi, một năm qua bạn chưa lo tròn nhiệm vụ!

[**Thanh Mai**]

TIẾP ĐIỂN

THI

**Bạch Ngọc truyền ban lệnh giáng trần,
Hạc châu, phụng múa trước đàn xuân,
Đồng tâm thành kính đồng nghinh tiếp,
Tử đệ vui mừng hưởng phước ân.**

Bạch Hạc Đồng tử

Tiểu thánh chào chư Thiên ân sứ mạng. Chào chư liệt vị đàn tiền. Tiểu thánh vâng lệnh đến báo đàn. Chư Thiên ân cùng chư liệt vị thành tâm hành đại lễ nghinh tiếp Đức Từ phụ. Tiểu thánh chào chung. Xin xuất ngoại ứng hầu.

[**Huệ Khải**]

Trời giáng lâm là một đại sự. Thế nên đã có hai lần báo đàn.

Lần báo đàn thứ nhất là của vị thần sở tại: Đức Đô thống quản Địa thần.

Lần báo đàn thứ hai là của thiên sứ: Đức Bạch Hạc Đồng tử.

Hai lần báo đàn là để cho người trần gian càng phải thêm phần thận trọng khi thủ lễ nghinh đón Đức Chí tôn, để khỏi phạm lỗi, mắc tội với Trời.

[**Thanh Mai**]

TIẾP ĐIỂN

THI

*Một đức Huyền Thiên hóa vạn loài
Thâu tàng sinh trưởng luật vẫn xoay
Phật tiên, thần thánh đều do bởi
Điều hiệp Thiên cơ ở cõi này*

Ngọc Hoàng Thượng Đế kim viết Cao Đài giáo đạo Nam phương.

Thầy các con. Thầy mừng các con.

[**Huệ Khải**]

Huyền Thiên tức là Thượng Đế.

Một đức Huyền Thiên hóa vạn loài: Trời là đấng sanh hóa ra muôn loài, là cha chung của vạn vật.

Thâu tàng sinh trưởng luật vẫn xoay: Luật tuần hoàn của vũ trụ là nhịp bốn. Ở đời người là sanh lão bệnh tử. Ở thiên nhiên là sanh trưởng thâu tàng. Ở thời gian là xuân hạ thu đông.

Đức Chí tôn đến với chúng ta vào mùa xuân, nhắc chúng ta nhớ đến nhịp bốn của vũ trụ là sanh trường thâm tàng. Nhưng chúng ta phải căn cứ theo đó mà nhớ đến nhịp bốn của đời mình là sanh lão bệnh tử. Thế thì vui xuân nhưng đừng quên xuân sẽ qua, đời ta càng ngắn lại, quỹ thời gian của mỗi người sẽ hao mòn. Vậy, vui xuân nhưng chớ nên quên tu. Có siêng tu ở cõi trần gian thì mới tiến hóa làm thần thánh, tiên phật. Do đó, hai câu kết bài thơ cũng là lời nhắc nhở, răn dạy của Đức Chí tôn:

*Phật tiên, thần thánh đều do bởi
Diệu hiệp Thiên cơ ở cõi này.*

Thầy xưng hồng danh *Ngọc Hoàng Thượng Đế* kim viết *Cao Đài giáo đạo Nam phương*. Nên hiểu hồng danh này như sau: *Ngọc Hoàng Thượng Đế* nay gọi là *Cao Đài dạy đạo ở phương Nam*.

Mỗi khi giảng lâm, Đức Chí tôn thường dạy thế này: “*Thầy các con. Thầy mừng các con.*” Tại sao Thầy lại mừng chúng ta?

Thầy mừng bởi vì chúng ta biết Thầy, biết đạo, biết tu. Hiện nay có hằng bao tỷ người trên thế gian nhưng chỉ mới có một số rất ít nhờ đại căn nên sớm theo Thầy học đạo. Thuở mới khai đạo, Thầy đã dạy: “*Ta nói cho chúng sanh biết rằng gặp Tam kỳ Phổ độ này mà không tu thì không còn trông mong siêu rỗi.*”⁽⁴⁾

Vậy, Thầy mừng chúng ta vì chúng ta đã biết tu theo Đại đạo Tam kỳ Phổ độ, chúng ta đang có cơ hội sẽ được siêu rỗi nếu chúng ta tu hành thật sự.

[**Thanh Mai**]

Hôm nay Thầy cùng chư Phật Tiên đến trần gian trước giờ giao thừa để ban hồng ân cho các con đồng hưởng một mùa xuân vui tươi đạo đức. Thầy miễn lễ. Các con đồng an tọa.

Hỡi các con! Xuân hạ thu đông, bốn mùa thay đổi, thời tiết điều hòa cho vạn vật sanh trường thâm tàng. Mỗi bốn mùa, mỗi mùa đều mang đến cho vạn vật một công năng hữu hiệu để tiến hóa, nhưng sao các con chỉ lưu ý mỗi một mùa xuân? Hễ mỗi độ xuân về là các con lớn nhỏ tất tả liệu lo, nào thay cũ đổi mới, nào lễ lộc nghinh xuân, cùng nhau vui vầy chúc tụng. Có phải chẳng đây là một ước lệ ngàn xưa để lại cho các con, hay nó có ý nghĩa huyền nhiệm nào khác để các con phải quan tâm lưu ý? Nếu có, và các con đã hiểu, thì lễ giao thừa nghinh xuân mới đủ đầy ý vị, và các con mới hưởng trọn ân xuân đạo đức của Thầy ban.

[**Huệ Khải**]

Thế gian thường tình vất vả lo toan hưởng xuân theo phong tục lâu đời. Kể dư tiền thì bận trí sắm sanh để phô trương sự vinh hoa phú quý. Kể ham hưởng thụ thì phung phí tiền của, thời gian và sức khỏe vào cuộc chơi xuân, lắm khi bởi quá trốn mà chuốc lấy não phiền vì mang bệnh hay tai nạn. Trái lại, bên cạnh đó còn có rất nhiều người tui hổ không dám nhắc tới xuân, chẳng dám mong đón tết vì khó nghèo trói buộc.

Xuân đời, xuân cảnh ngắn ngủi và bề bàng như thế. Cho nên Thầy dạy chúng ta nhớ biết vui hưởng xuân đạo, xuân tâm. Xuân đạo lý của người biết tu là xuân tiến hóa và xuân phụng sự trong đức hạo sanh của Thượng đế Chí tôn như bài thơ khai xuân của Thầy năm xưa:

*Xuân nhứt nhứt tâm tình Tạo hóa
Xuân niên niên tải nghĩa quần sinh...*⁽⁵⁾

[**Thanh Mai**]

Con ôi!

THI BÀI

⁽⁴⁾ *Thánh ngôn hiệp tuyển*. Quyển I. 1964, tr. 20. Đản ngày 30-5-1926 (19-4 Bính Dần).

⁽⁵⁾ Thiên lý đàn, Tuất thời, 29-12 Ất Ty (20-01-1966).

1. *Xuân Tạo vật điểm tô vạn vật
Xuân thiên nhiên hòa phúc hồn nhiên
Xuân, xuân, xuân đến trước thềm
Thường xuân con hồi lý huyền có hay*

[Huệ Khải]

Bốn chữ “*hòa phúc hồn nhiên*” nhắc ta chúng ta nhớ tới trạng thái nguyên sơ vô nhiễm, lúc con người chưa bị thất tình lục dục chi phối. Nó cũng nhắc ta nhớ tới tâm hồn trẻ nhỏ hồn nhiên mà Đức Lão Tử gọi là “*xích tử chi tâm*”, và Chúa Giê-su dạy rằng nếu chúng ta không trở lại giống như con trẻ thì khó mong bước vào thiên đàng, nước Chúa.

Muốn trở lại làm trẻ nhỏ hồn nhiên con người phải học tu tâm pháp, tức là tham thiền, tịnh luyện. Tâm pháp là cánh cửa mở ra cho con người bước vào nắm lấy lẽ huyền diệu của trời đất. Nhưng, lẽ huyền diệu ấy là chi? Và Thầy hỏi chúng ta: “*Thường xuân con hồi lý huyền có hay?*” Thầy vừa hỏi chúng ta và Thầy liền trả lời giúp chúng ta.

[Thanh Mai]

2. *Là một trong tam tài định vị
Là muôn trong một lý nhứt nguyên
Con ôi! Phú bẩm do Thiên
Mấy linh Tạo hóa ban truyền cho con*

[Huệ Khải]

Vậy lẽ huyền diệu ấy không ở đâu xa. Nó ở trong chính bản thân con người. Khi con người sinh ra đã mang lấy điểm linh quang mà Trời là Đại linh quang đã ban bố sẵn. Nói cách khác Trời là sự sáng và con người cũng là sự sáng. Nhờ vậy mà con người là một sinh vật rất linh thiêng trong vũ trụ. Trong bộ ba tam tài thì người đứng giữa nối trời và đất, tức là không có chi trong vũ trụ mà con người không hàm chứa. Thầy giảng giải cho chúng ta hiểu thêm như sau:

[Thanh Mai]

3. *Có vũ trụ sông non gồm đủ
Có hình hài riêng thú kiền khôn
Có xuân bất diệt trường tồn
Cho vào thế hạ chiêu hồn vạn sanh*

[Huệ Khải]

Té ra con người là tiểu vũ trụ, tương đồng với vũ trụ đang dung chứa con người. Và Thượng đế tạo ra con người linh thiêng như thế, đưa con người bước vào trần gian không phải để rong chơi ngày tháng cho uổng phí kiếp người. Thầy nhắc chúng ta nhớ rằng “*Cho vào thế hạ chiêu hồn vạn sanh*”, tức là đường vào trần gian đồng nghĩa với con đường sứ mạng, sứ mạng làm người. Sứ mạng đó ra sao? Thầy dạy tiếp:

[Thanh Mai]

4. *Một sứ mạng Thầy dành hai ngõ
Một ra đi, một trở lại Thầy
Dù cho nam bắc, đông tây
Cổ kim nhơn vật do Thầy định phân*

[Huệ Khải]

Vậy những ai (những tiểu linh quang) đã vào trần gian rồi mà không trở về được với Thầy (Đại linh quang) là chưa đi giáp một vòng tiến hóa. Tức là không hoàn thành sứ mạng của kiếp làm người.

[Thanh Mai]

5. *Con nhớ chẳng thời xuân thơ ấu*

*Một thời xuân hòa tấu thiên nhiên
Trăm năm chưa hẳn kiếp duyên
Sống như Bành Tổ nào riêng ý Thầy*

6. *Cứ mỗi độ trần này xuân đến
Là chu trình định mệnh diệt sanh
Hạ, thu, đông ấy Trời dành
Cho loài nhỏ nhít hóa sanh kịp kỳ*
7. *Riêng nhơn loại năng tri vốn sẵn
Một mùa xuân tất thắng huy hoàng
Sá chi hạ trường đông tàng
Cung Trời ba sáu thanh nhàn thường xuân*

[Huệ Khải]

Thầy xác định lần nữa rằng con người là tối linh trong vạn vật. Trong vòng tiến hóa từ kim thạch lên thảo mộc, rồi lên thú cầm, cuối cùng mới lên tới con người. Con người ở nấc áp chót của bậc thang tiến hóa, từ con người có thể tiến lên cao hơn nữa nữa để làm thần thánh tiên phật, thông dong suốt ba mươi sáu cõi trời (tam thập lục thiên), thời gian lúc nào cũng là xuân. Xuân ở đây mang ý nghĩa là niết bàn, cực lạc, thiên đàng.

Thầy dạy: “*Một mùa xuân tất thắng huy hoàng*”. Thử hỏi, chúng ta giành giật, tranh đấu với ai đây để quyết tâm chiêm đoạt lấy sự vẻ vang, huy hoàng của mùa xuân thượng giới? Chúng ta hãy nghe Thầy dạy thêm:

[Thanh Mai]

8. *Vì vật dục, quả nhân kết cấu
Bởi xa nguồn, lạc dấu quày chơn
Mưa thu nắng hạ bao lần
Kim thân lại hóa phàm thân đọa đày*

[Huệ Khải]

Té ra chúng ta chẳng giành giật, đấu tranh với ai hết, mà chính là tranh đấu, giật giành với chính chúng ta đó thôi. Giật giành con người chơn chánh của ta thoát khỏi vòng bủa vây phong tỏa của tham dục, của nghiệp chướng. Chúng ta cu ky chỉ có một mình, mà đối phương lại là một đám du côn mười ba đũa (lục dục thất tình). Cuộc đấu tranh xem ra không công bằng, không ngang sức. ta thua trận dễ như chơi! Hễ thua thì bị chúng nó ngăn chặn đường về quê nhà gặp lại Thầy Mẹ. Còn muốn tất thắng thì làm sao có thể thủ thắng?

[Thanh Mai]

9. *Kỳ ân xá Thầy khai chánh pháp
Mở rộng đường thâu nạp thiện duyên
Sông mé sẵn bát nhã thuyền
Khôn ngoan cửa thánh nhà tiên trở về*

[Huệ Khải]

Câu trả lời rất rõ. Muốn thủ thắng, tất thắng để trở về nguồn cội là Thượng đế thì con người phải tu theo chánh pháp trong cơ hội đại ân xá Kỳ Ba. Cho nên cần nhắc lại lời Thầy dạy thời khai đạo như sau: “*Ta nói cho chúng sanh biết rằng gặp Tam kỳ Phổ độ này mà không tu thì không còn trông mong siêu rỗi.*”⁽⁶⁾

[Thanh Mai]

10. *Xuân Giáp Dẫn mọi bề sắp đặt
Hạ, thu, đông chuẩn tắc y hành*

⁽⁶⁾ *Thánh ngôn hiệp tuyển*. Quyển I. 1964, tr. 20. Đan ngày 30-5-1926 (19-4 Bính Dần).

*Các con giữ trọn chí thành
Vô tư vô kỷ Thầy dành hồng ân*

Xuân Giáp Dần cũng như bao nhiêu mùa xuân đã qua, dầu thế đạo đổi thay, con vui hay buồn, thì xuân vẫn đến với các con. Vậy, mỗi con hãy dọn thân tâm trong sạch hòa với lý huyền nhiệm của xuân mới trọn hưởng được mùa xuân đến của vạn vật.

[Huệ Khải]

Thánh giáo Thầy dạy năm Giáp Dần. Nhưng Giáp Dần là tương đối, là tạm nói theo trần gian. Chúng ta có thể thay bằng hai chữ Kỷ Sửu cho năm nay, rồi năm sau nữa ta vẫn có thể thay bằng hai chữ Canh Dần... Tại sao vậy?

Bởi lẽ chân lý Thầy dạy là siêu thời gian, phi không gian. Bất cứ ở đâu, bất kỳ lúc nào, những ai có lòng tin Thầy, thương Thầy, học và hành đúng theo lời Thầy dạy thì đều có thể trọn hưởng lý huyền nhiệm của mùa xuân đạo, xuân tâm.

[Thanh Mai]

Hỡi các con! Đại đạo là bến khởi nguyên của các con, cũng như xuân là đức Nguyên của vạn vật.

Kìa con! Côn trùng thảo mộc đều thấu tàng ẩn nấp từ tiết đông thiên chờ đợi đủ tam dương mà sanh sôi vùng dậy. Còn các con, Thầy đã ban cho mỗi đứa một mùa xuân bất tận tự khởi nguyên. Con hãy nhớ lại, tìm lại, để nuôi dưỡng tinh ba, thấu tàng tứ khí, tích trữ cho đầy đủ. Đến thời chánh khí hòa quang, con cũng sanh sôi, vùng dậy, tạo cho mình cảnh niết bàn cực lạc, khởi vào trong chu trình ngắn ngủi của trần gian.

Từ bến khởi nguyên, con ra đi vương một sứ mạng trong hai đoạn đường: một đem Đại đạo lập đời, hai trở về với Đại đạo. Các con là những chức sắc, tín đồ, chức việc của Thầy. Thầy nhắc nhở các con nên thương yêu nhau, dìu dắt nhau trên đường tu học, để hoàn thành sứ mạng phổ độ kỳ Ba.

[Huệ Khải]

Ở đây Thầy nhắc lại ý đã dạy trong bài thơ phía trên:

*Một sứ mạng Thầy dành hai ngõ
Một ra đi, một trở lại Thầy.*

Thầy dạy: “Kìa con! Côn trùng thảo mộc đều thấu tàng ẩn nấp từ tiết đông thiên chờ đợi đủ tam dương mà sanh sôi vùng dậy.”

Tam dương là Thầy nhắc tới *Tam dương khai Thái*, Địa Thiên Thái, tức là mùa xuân. Tam dương ám chỉ mùa xuân.

Rồi Thầy nhắc lại một bài học cũ đã dạy từ hồi khai đạo: *Bài học thương yêu*. Bài học chỉ có hai chữ *thương yêu*, vậy mà khó học vô cùng, học hoài nhưng chưa ai dám tự hào rằng mình đã thực hành trọn vẹn.

[Thanh Mai]

Quyền pháp đạo từ tòa thánh, hội thánh, thánh thất, thánh tịnh, mỗi người Thiên ân chức sắc, dầu lớn dầu nhỏ, hãy gìn giữ cho xứng đáng nghiêm minh. Quyền pháp Đạo là tình thương và sự sống. Có nắm được quyền pháp thì Đạo mới hồng khai; có tình thương, sự sống mới hòa bình an lạc. Đó là điều kiện duy nhất để con trở về bến khởi nguyên Đại đạo, về cùng Thầy.

[Huệ Khải]

Ở đây Thầy cũng nhắc lại một bài học cũ: *Bài học thương yêu*. Thầy đã nói rằng ai nắm được bài học này là nắm được chiếc chìa khóa vàng mở cánh cửa Bạch ngọc kinh, để bước vào gặp Thầy. Nhưng vì phần đông chúng ta chưa thuộc bài cho nên Thầy cứ phải nhắc. Đến nỗi ngày xuân ban ơn cho chúng ta Thầy vẫn nhắc đi nhắc lại. Vì Thầy thương chúng ta chưa thuộc bài, mà chưa thuộc

bài thì khó mà trở về gặp Thầy.

[Thanh Mai]

Hôm nay, Thầy không dạy thêm các con điều nào. Các con hãy hoàn thành huấn lệnh Thầy đã ban mấy mùa xuân qua. Thầy chỉ nhắc lại lời căn dặn: Các con hãy thương yêu kẻ ghét con mới gần Thầy được.

Thầy sẽ cho chư Tiên bối Khai đạo yển ẩm với các con. Các con có dành một mâm quả tử riêng, Thầy sẽ ban phép màu rồi chia ra mỗi đứa một quả đem về hiến lễ giao thừa. Đó là lộc kết quả của Thầy ban. Hãy để ngay trên bàn, Thầy đã ban ơn.

Còn rượu nữa các con. Rượu này một chút nữa các con sẽ làm lễ đãi các anh con, các con vui về hưởng mùa xuân mới.

Thầy ban ơn cho các con bộ phận Hiệp thiên đài đã hành tròn sứ mạng thông công. Thầy ban ơn lành tất cả các con nam nữ. Các con thành tâm tiếp các anh con. Thầy hồi cung. Thăng.

[Huệ Khải]

Sau phần dạy trên đây của Thầy là phần các vị Tiên khai Đại đạo giáng đàn chúc xuân. Tuy nhiên sáng hôm nay chúng ta chỉ ôn học trọn phần Đức Chí tôn dạy đạo.

Thầy bảo: *“Hôm nay, Thầy không dạy thêm các con điều nào. Các con hãy hoàn thành huấn lệnh Thầy đã ban mấy mùa xuân qua.”*

Điều này có nghĩa những bài học cũ vẫn còn nguyên giá trị mới mẻ. Có thể hiểu sâu xa hơn rằng chúng ta lắm lúc chỉ mãi lo khao khát mong chờ có thánh giáo mới. Được thánh giáo mới rồi lại tiếp tục mong có thêm thánh giáo mới hơn nữa.

Nói mới, đó là xét về thời gian tiếp nhận sự ban ơn chứ chân lý đạo xuyên suốt mọi thời gian thì nào đâu phân biệt cũ mới. Lắm khi thánh giáo tiếp nhận sau chỉ diễn đạt lại những gì thánh giáo trước đã phô bày. Cái điều quan trọng mà chúng ta ít khi chú ý, đó là chúng ta chưa học thuộc, chưa thực hành được bài học thiêng liêng của thánh giáo trước mà đã nôn nóng chờ trông đón nhận các thánh giáo sau. Phải chăng chúng ta tham lam về số lượng nên quên tham lam đòi mãi, trau luyện cho tinh ròng những điều đã thọ nhận.

Người xưa học đạo suốt đời chỉ trì thủ một câu kinh, quanh năm chuyên ròng chỉ một quyển kinh thể mà đã đủ làm khuôn vàng thước ngọc noi theo để tu thành chánh quả.

Ngày nay đối với chúng ta, trong thời đại ân xá, các Đấng vì từ bi mà đã từng ban xuống trùng trùng chữ nghĩa và thơ văn để dạy đạo. Thánh giáo vì thế tích lũy chất chồng từng pho lại nối tiếp từng pho. Nhưng nào có mấy ai chịu bỏ ngày giờ để mở ra ôn học cho thông suốt những lời gấm thêu và thực hành cho trọn vẹn những hàng châu ngọc của Trời phạt, tiên thánh?

Thậm chí, lắm khi chúng ta được may mắn nhận lãnh công quả thuyết minh giáo lý thì cảm thấy lo sợ, không biết mình phải chọn đề tài gì, trình bày cái gì. Chúng ta quên rằng chúng ta đang chết khát bên nguồn suối ngọt, chúng ta ôm bụng đói trong vựa lúa thơm ngon. Chúng ta quên rằng chỉ cần chọn lấy một thánh giáo bất kỳ trong kho tàng thánh giáo Cao Đài, và chỉ một bài thánh giáo ấy thôi, nếu chúng ta nghiền ngẫm, thấu hiểu đạo lý, rồi phô diễn bài thánh giáo ấy cho rành rẽ, tức thì chúng ta đã có ngay một bài thuyết đạo sâu sắc, phong phú rồi. Ôi, com Trời đã dọn sẵn mà thuyết trình viên còn than thở rằng mình đói đề tài!

Chúng ta thử tưởng tượng, đến một lúc mà hầu hết các thánh thất, thánh tịnh Cao Đài đều có nhu cầu thuyết minh giáo lý hàng tuần giống như những năm 1970 trở về trước tại Cơ quan Phổ thông Giáo lý, thì lấy đâu ra thuyết trình viên? Lấy đâu ra đề tài thuyết đạo? Phải chăng chúng ta sẽ lâm vào cuộc khủng hoảng thuyết trình viên và khủng hoảng đề tài?

Không! Chắc chắn là không. Nếu mỗi người biết học rành thánh giáo, biết bình giảng, khai thác đúng mức kho thánh giáo khổng lồ mà chúng ta đang thừa hưởng thì đâu ta có nói đạo tới tận thế cũng chẳng hết đề tài.

Thuở mới thành lập Cơ quan Phổ thông Giáo lý, Ôn Trên đã dạy mỗi nhân viên Cơ quan phải cố gắng tự rèn luyện để trở thành một chuyên viên. Như thế, trên nguyên tắc một trăm nhân viên Cơ quan lẽ ra phải là một trăm chuyên viên phổ thông giáo lý.

Giống như cụ Nguyễn Công Trứ ngày xưa từng tự hào “*Binh giáp tàng hung trung*”, các chuyên viên phổ thông giáo lý này sẽ là những người một bụng đầy nhóc thánh giáo. Hễ ở đâu có nhu cầu là ta liền đi. Chỉ cần rút ruột là lập tức có ngay một đề tài thuyết minh giáo lý.

Vâng, chúng ta phải nghĩ tới ngày trọng đại ấy, phải nghĩ tới cái ngày mà chúng ta sẽ không có thời gian vài tháng trời o bế, chuẩn bị một đề tài thuyết minh giáo lý vậy mà vẫn không hoàn thành như ý muốn.

*

Chỉ còn nửa tháng vắn vỏi thôi chúng ta sẽ đón xuân Kỷ Sửu. Xuân con trâu. Con trâu có một đặc tính là nhẫn nại, chịu thương chịu khó, cần cù.

Vậy thì trong năm con trâu này chúng ta cũng cầu chúc nhau phải cần cù học đạo và hành đạo.

Bài nói chuyện hôm nay là *Một mùa xuân tất thắng*. Nhan đề này chúng ta mượn trong thánh giáo vừa rồi của Đức Chí tôn. Tất thắng là ất hẳn phải thắng lợi, ất hẳn phải thành công. Chữ *Tất* 必 gồm chữ *Tâm* 心 và nét phẩy 丿 của bộ *Phiệt*. Nó mang hình tượng một nhát phật xuống biểu thị sự quyết tâm. Vậy thì *Một mùa xuân tất thắng* phải là sự quyết tâm của chúng ta trên đường tu học và phụng sự.

Xuân Kỷ Sửu là xuân con trâu. Xin lỗi Quý vị, thế gian hằng nói rằng “*lì như trâu*”!

Chúng ta tu hành cũng phải... lì như trâu. Người tu Cao Đài phải lì lợm. Người nhân viên Cơ quan cũng nên biết lì lợm.

Trong Đại thừa chơn giáo, Thầy dạy rồi:

*Biết đạo đức chịu lì với Đạo
Để quý ma nó kháo mới cao
Phơi gan trái mật anh hào
Đại hùng, đại lực mới vào cảnh tiên*

Chúng ta vào tu học trong một tập thể cũng giống như chén đĩa úp chung một rổ. Tránh sao khỏi va chạm leng keng, có khi đĩa mẻ, chén khờn. Vào tu chung trong một tập thể chưa thấy quý ma kháo mình mà đã thấy bạn đạo, đạo hữu kháo mình, tuy âm thầm mà cũng đủ thấm thía rồi! Thế mới éo le! Thế mới đoạn trường!

Chúng ta đã nguyện làm nhân viên Cơ quan Phổ thông Giáo lý thì phải chịu lì cho đồng đạo kháo mình thôi. Càng lì như trâu thì mới càng có thể bám trụ Cơ quan, nương bóng Cơ quan mà bước lên đại lộ thênh thang, bằng phẳng để trở về với Thầy Mẹ.

Đó cũng là những nguyện ước cho tất cả nhân viên Cơ quan, nhất là cho những vị thiện căn được Ôn Trên dẫn dắt, sang xuân Kỷ Sửu sẽ trở thành nhân viên mới của Cơ quan Phổ thông Giáo lý.

Xin trân trọng cảm ơn và kính chào Quý vị.

Huệ Khải